

Jaroslav Tichý: Seniori, křičte! Postupné zadlužování našeho státu a jeho občanů

- CZ24 News | 27. září 2020

ČESKO: V době našeho zvýšeného zadlužení bychom měli být jako řádní hospodáři zásadně proti používání přijatých úvěrů k vyplácení jakýchkoliv peněz za účelem spotřeby. Úvěrové peníze by měly přednostně směřovat k financování restrukturalizace naší ekonomiky, do nových investic apod. Pokud ale za mimořádných okolností dochází k rozdělování peněz z přijatých úvěrů mezi občany (ať již přímo či nepřímo přes zaměstnavatele) za účelem spotřeby (oficiálně za účelem udržení zaměstnanosti, která ovšem skončí, jakmile stát tyto peníze přestane zaměstnavatelům k danému účelu vyplácet), je třeba takové peníze rozdělovat mezi občany poměrným a tedy spravedlivým způsobem. Nic takového se zatím nechystá, právě naopak.

Připomínám, že jednou z největších položek příjmů státního rozpočtu je DPH, přičemž výše jeho přílivu do státního rozpočtu je závislá na úrovni spotřeby. Nebudou-li občané v širokém měřítku mít peníze, koupěschopná poptávka po zboží a službách a tím i jejich spotřeba klesne a s ní i příjem státního rozpočtu z DPH a daně ze zisku prodejců zboží a služeb v ČR. I seniori jsou spoluobčané, i oni chodí nakupovat. Za situace, kdy dochází k poklesu průmyslové výroby a exportu, a tudíž i daní z příjmu právnických osob na tomto úseku činnosti, vzrůstá dále význam DPH z prodeje zboží a služeb na tuzemském trhu jako příjmové položky státního rozpočtu.

Ačkoliv návrh na jednorázové poskytnutí částky Kč 5.000,- (celkem cca 14,5 mld. Kč) našim seniorům z celkové částky 250 mld. Kč odhadované k čerpání z přijaté půjčky Kč 500 mld. pro rok 2020 lze označit za všechno možné, jen ne z hlediska seniorů za poměrný a spravedlivý, je přesto tento návrh na výplatu alespoň malé části z rozdělovaných peněz do spotřeby našim seniorům předmětem velkých tahanic a náhlých záchvatů „národohospodářské starostlivosti“ dem(ag)obloku v ČR, zejména pak lidovců. Pojdme se tedy podívat blíže na to, jak si celá věc s návrhem ANO na jednorázové „přilepšení seniorům“ ve skutečnosti stojí. Podívejme se ale na celou věc z komplexnějšího hlediska, tedy v souvislostech, nikoliv jen kaleidoskopickým pohledem vytrženým ze souvislostí.

Postupné zadlužování našeho státu a jeho občanů

Český stát byl na počátku tohoto roku zadlužen zhruba ve výši 1,7 bil. Kč. K tomu se náš stát s výmluvou na koronavirovou epidemii zadlužil z vlastní iniciativy (a údajné potřeby) ve výši 500 mld. Kč a dále nechal zadlužit z iniciativy vedení EU a kvůli servilitě našich představitelů vč. sněmovny ve výši dalších Kč 233,8 mld. (EUR 8,7 mld.) za podmínky, že budeme spoluručit za veškeré závazky přijaté celou EU ve výši 750 mld. EUR. Tedy nikoliv jen za závazky vlastní. Toto zadlužení jsme nepotřebovali, kromě toho bychom si sami uměli půjčit za výhodnějších podmínek. Jenže to bychom pak těžko mohli ručit za nesplacené závazky dalších zemí EU. A o to tu šlo především. Navrch jsme ještě „vyfasovali“ navýšení našich příspěvků do Bruselu o 40 % (mnohým dalším se naopak tyto příspěvky snižovaly). Prostě premiér Babiš opět v Bruselu „vyhrál“ při obhajobě českých národních zájmů tak, jak obvykle nás či sama sebe po návratu do Prahy přesvědčuje. Zatím bylo poskytnutí celé půjčky ve prospěch EU ve výši 750 mld. EUR zablokováno Maďarskem, což ale nelze považovat za definitivní stav;

Vláda se navíc zavázala k nákupu nepotřebných a zastaralých amerických vrtulníků a některých dalších vesměs předražených položek vojenského materiálu, jejichž potřeba a účelnost jsou přinejmenším velmi diskutabilní a chová se i nadále zcela netečně při každoročním (a stále rostoucím) úniku nezdaněných zisků do zahraničí, ať již cizích subjektů podnikajících v ČR či našich firem, které zdaňují výsledky své hospodářské činnosti dosahované v ČR v zahraničních daňových rájích (v r. 2019 šlo již o cca 500 mld. Kč, přičemž tato částka meziročně stále roste).

V tomto výčtu nelze nezmínit ani tzv. církevní restituce, kdy katolická církev často restituuje majetek, který nikdy nevlastnila, nanejvýš ho měla svěřený ve správě, přičemž jí ho často odebral již císař Josef II., či kdy se vyplácejí miliony církvím, které v době odnímání majetku katolické církvi ještě ani neexistovaly. Jde přitom dohromady o miliardy Kč. Zejména lidovci by měli jít v tomto případě příkladem a přehodnotit ve spolupráci s katolickou církví její požadavky tak, aby bylo možné kompenzovat částku 14,5 mld. Kč našemu státu za minimální příspěvek našim seniorům, když právě tato položka (na rozdíl od všech shora uvedených na naše lidovce působí tak rušivě). Byl by to z jejich strany vskutku křesťanský skutek.

To vše, stejně jako odčerpávání zisku z ČR formou fiktivní fakturace nebo nadfakturace některých nákladových položek ze strany zahraničních mateřských firem jejich českým filiálkám, formou nastavených nákladových cen pro naše subdodavatele ze strany firem ze zahraničí a zoufale podtrženým kursem koruny oproti paritě její kupní síly (o více než 47 %) dokresluje vysávání našeho státu a našich občanů ze strany zahraničních subjektů. Nikoliv náhodou je ČR proto označována za „krmelec Evropy“.

To vše dem(ag)oblok ponechává v klidu, ze spánku ho ruší pouze oněch 14,5 mld. Kč, které by měly být podle vládního návrhu vyplaceny letos před koncem roku našim seniorům.

Způsob využití přijatého úvěru ve výši 500 mld. Kč vládou ČR

Z nedávné informace ministryně financí pí Schillerové je zřejmé, že:

- v r. 2020 bude z částky přijatého úvěru v celkové výši Kč 500 mld. čerpáno „jen“ 350 mld. Kč za účelem udržení zaměstnanosti a pozdější obnovy lehčí výroby u nás v plném rozsahu;
- v r. 2021 bude využit zbytek této částky ve výši cca Kč 150 mld. ke krytí propadu ve státním rozpočtu (očekávaného rozdílu mezi nižšími příjmy a vyššími výdaji). Opět bez úvahy o využití těchto peněz k investičním účelům;
- celá částka 500 mld. Kč bude tedy využita neproduktivně. Napomůže ale udržení přísunu DPH

ze spotřeby obyvatel do státního rozpočtu po určitou dobu.

Má-li být tato koncepce úspěšná, musí být nejpozději v 1. pol. 2021 znovu nastartována naplno ekonomika státu. V opačném případě se pouze zadlužíme, abychom si „koupili čas“ na řešení problému souvisejícího s restrukturalizací naší ekonomiky, který pak stejně nevyužijeme. Zatím však nejsou k dispozici informace o postupu prací na restrukturalizaci ekonomiky v ČR.

Jednorázový příspěvek seniorům

Dnešní senioři jsou lidé, kteří v naší zemi v převážné míře vybudovali to, co následující mladší generace užívají a nejsou přitom schopné v plném rozsahu a míře ani udržovat a opravovat. Na to dnešní mladší generace neoprávněně, ač rády, pozapomínají. Jejich případné brojení proti seniorům je tedy nejen nemístné, nýbrž i nespravedlivé a přinejmenším neetické. Přitom zapomínají na to, že i oni postupně stárnou, často aniž něco pořádného v životě dosáhli či vytvořili. (Nemám zrovna na mysli pouze nahromaděné peníze, často nekalým způsobem).

Setrvalé bédování dem(ag)obloku kvůli vládnímu návrhu na vyplacení jednorázového příspěvku našim seniorům nejprve ve výši Kč 6.000,-, později pouze ve výši Kč 5.000,- (celkem tedy cca 14,5 mld. Kč) mne donutilo udělat si malou kalkulaci. Z ní mi vyšel níže uvedený výsledek, a to za následujících okolností:

- Stát se zadluhuje ve výši Kč 500 mld. (na tento rok), z toho evidentně nejde nic na restrukturalizaci ekonomiky, vše jde do spotřeby. Osobní či státu. Podle posledních vyjádření ministryně financí pí Schillerové, má stát z této částky utratit v r. 2020 „jen“ 350 mld. Kč, zbytek pak v příštím roce.
- Z částky Kč 350 mld. pro r. 2020 by mělo přijít cca Kč 100 mil na krytí výpadku v inkasu daní (tedy státu) a zbývajících cca Kč 250 mld. pak k rozdělení občanům (do spotřeby).
- Z této částky určené občanům by mělo přijít podle vládního návrhu Kč 14,5 mld. na jednorázový příspěvek seniorům, zbytek Kč 235,5 mld. na „podporu zaměstnanosti (k výplatě zčásti přímo, zčásti přes zaměstnavatele).
- Protože příspěvek pro seniory má být jednorázový, což znamená, že v příštím roce již žádný jednorázový příspěvek znovu nedostanou, nemá smysl následující kalkulaci rozdělovat do 2 let. Tomu odpovídá i uvažovaný účel využití zbývajících 150 mld. Kč v r. 2021 ke krytí očekávaného propadu ve státním rozpočtu, ačkoliv realita může být ještě jiná. Počítejme proto pouze s rokem 2020 a se způsobem rozdělení částky Kč 250 mld.
- Do kalkulace vkládám pro r. 2020 tedy pouhých 250 mld. Kč k rozdělení občanům, a to jak občanům v produktivním věku s dětmi, tak i seniorům.
- Podotýkám, že přijatý dluh budou nuceny splácet všechny skupiny našich občanů, byť třeba zčásti rozdílným způsobem.

Navrhované rozdělení peněz mezi občany

Nyní k samotné kalkulaci:

- Stát má cca 10,7 mil. obyvatel, z toho 2,89 mil. seniorů (tj. 27,01 % populace) a 7,81 mil. občanů v produktivním věku a dětí (tj. 72,99% populace).
- Částka k rozdělení do spotřeby v r. 2020 činí cca Kč 250 mld. (ať již přímo občanům či nepřímo k udržení zaměstnanosti prostřednictvím firem).
- Podíl seniorů v navrhované částce Kč 5.000,- činí celkem cca 14,5 mil. Kč (5,80 %) a podíl občanů v produktivním věku + dětí činí celkem 235,5 mil. Kč (94,20 %)

Jde tedy o zřejmý nepoměr mezi počtem seniorů a ostatních obyvatel ČR na straně jedné a částkou uvažovanou k rozdělení seniorům a ostatním obyvatelům ČR na straně druhé.

Z uvedených čísel je tedy zřejmé, že ten, kdo by se měl více než hlasitě ozývat, jsou senioři, neboť, pokud by měli dostat poměrnou část na rozdělovaných finančních prostředcích, jejich poměrný nárok by měl nejspíše vycházet z následujícího výpočtu:

27,01 % z částky 250 mld. Kč = 67,53 mld. Kč celkem, tj. Kč 23 367 na osobu.

Tento nárok seniorů by neměl snižován o částku průměrného důchodu ve výši Kč 14 397 na osobu, neboť na důchod si senioři v minulosti průběžně platili a nelze směřovat tyto peníze s penězi čistě úvěrovými, které budou splácet všichni občané (tedy i senioři) v té či oné podobě bez rozdílu. Jde tedy o to, aby pozice obou skupin obyvatelstva byla srovnatelná.

Poměrný nárok seniorů by tedy měl činit Kč 23 367 na osobu. Nikoliv tedy pouhých Kč 5 000,- (celkem 14,5 mld. Kč), kvůli kterým se strhl ještě takový pokřik. Křičet by tedy měli postižení, tedy senioři, a nikoliv naopak a ještě se nechat napadat.

Celé situace je tak zneužíváno k rozeštvání jednotlivých částí naší společnosti, a to na mezigeneračním principu, když to již nejde na principu národnostním či náboženském, jak je tomu v jiných zemích, kde je globalisty též cíleně vyvolávána nenávist mezi jednotlivými skupinami obyvatelstva.

Jako obyvatelé Evropy s velkými kulturními tradicemi, vyšší průměrnou úrovní vzdělání a myšlení jsme tedy propadli na úroveň obyvatel třetích zemí a necháváme se rozeštvávat rovněž, přičemž jakákoliv příležitost je k tomu dobrá. Na lep globalistům přitom sedají zejména mladší generace.

Odpovězme si na otázku, proč tomu tak u mladší generace je. Horší úroveň vzdělání, neznalost zejména naší historie a našich historických zkušeností, obecný úpadek vzdělanosti, zapomínání na tradice. Ztráta slušnosti a tolerance vůči druhým, záměrné vyvolávání nenávisti mezi lidmi. Naše opakovaně chybná volba politiků, kteří svým nevhodným jednáním a chováním vytvářejí nové „klima ve společnosti“ a tím i nové „vzory“ pro mladší generace. Stačí se podívat na průběh některých schůzí ve sněmovně či na různá vyjádření nebo články mnohých našich „politiků“.

Jak jsme si přitom výše ukázali, dostatečné finanční zdroje v tomto státě jsou, jen je vláda nechce využít. Nakonec kdyby chtěla, tak si náš stát nepotřebuje půjčovat peníze vůbec. Stačila by ochota a schopnost udělat ve státě elementární pořádek. Ty ale naopak chybějí.

Větší část opozice u nás se opět snaží situaci řešit „šlapáním“ po těch, kteří se mohou nejméně bránit. Po seniorech. Zcela nesmyslně a zbytečně. Dva efekty to ale přináší, a to varování pro naše voliče obecně, že dem(ag)blok se za dobu v opozici zatím nic nenaučil a měl by tudíž v opozici setrvat i nadále a poučení pro naše seniory, že ani stávající vláda ani převažující část stávající opozice nejsou optimálním řešením. Je to jen výběr mezi menším a větším zlem. Optimální řešení je třeba hledat jinde, a to u alternativních subjektů.

A dokud to většina z našich občanů (a to nejen seniorů) nepochopí, k lepšímu se nic nezmění. Ani nemůže. Nanejvýš se vymění lidé ve funkcích, budou ale postupovat stejným zavedeným způsobem, jako jejich předchůdci. Půjde totiž jen o změnu personální nikoliv systémovou, a to je zcela nedostatečné a nic neřeší.

Autor: Jaroslav Tichý

Zdroj: <https://outsidermedia.cz/>